

عنوان مقاله:

اثر پذیری ساختاری کلیله و دمنه از اشعار ابوالفرج رونی

محل انتشار:

فصلنامه کاوش نامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 15، شماره 28 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

لیلا امیری - کارشناس ارشد دانشگاه شیراز

زرین تاج واردی - عضو هیات علمی دانشگاه شیراز

زهرا ریاحی زمین - عضو هیات علمی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

اثر پذیری ساختاری کلیله و دمنه از اشعار ابوالفرج رونی* ابوالفرج رونی از پیشگامان تغییر سبک شعر فارسی از خراسانی به عراقی است. او با روحیه مبتکرانه خود دست به ابداع و نوآوری‌های بسیاری زده است که سبک شعری او را از دیگر معاصرانش متمایز کرده است. ابوالعالی نصرالله منشی نیز آفریدگار نثر فنی و آراسته فارسی و خالق کلیله و دمنه پهرامشاه است که آن‌چنان که خود او گفته، «تا زبان پارسی میان مردمان متداول است به هیچ تاویل مهجور نگردد». در این مقاله سعی شده است به جنبه‌هایی از اثرپذیری کلیله و دمنه از دیوان ابوالفرج اشاره شود. نصرالله منشی تأثیرات بسیاری را در وجوه مختلف از واژگان، ترکیبات، تعبیرات و آرایه‌های ادبی از ابوالفرج پذیرفته است و مصراع‌ها و ابیات بسیاری از او را به صورت تضمین یا درج در نثر خود آورده است، این اثرپذیری از سویی می‌تواند جایگاه شایسته ابوالفرج را در گستره ادب فارسی نشان دهد و از سویی دیگر بیانگر تسلط نصرالله منشی بر دیوان شاعر هم‌عصرش ابوالفرج رونی است.

کلمات کلیدی:

ابوالفرج رونی، نصرالله منشی، کلیله و دمنه، اثرپذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734428>

